

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ನಾದವನ್ನು
 ಹೊಮ್ಮಿಸುವ ತಂಡಿತಾದ್ಯ
 ಸಾರಂಗಿಯನ್ನು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು
 ದಶಕಗಳಿಂದ ನುಡಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ
 ಘನ ವಿದ್ವಾಂಸ ಉಸ್ತಾದ್ ಘಯಾಜ್
 ಖಾನ್. ಸಾರಂಗಿ ನುಡಿಸಾಣಕೆಯ
 ಜೋತಿಗೆ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ,
 ತಬಲಾಗಳ್ಭೂ ವಾಂಡಿತ್ ಸಾಧಿಸಿರುವ
 ಉಸ್ತಾದ್ ಚೆ ವಿಶ್ವೇದಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ
 ಸಾರಂಗಿಯ ಸುನಾದವನ್ನು
 ಅನುರಣಿಸಿದ ಅಪರೂಪದ ಸಾಧಕ.
 ಸಂಗಿತಗಾರರ ವಂತಿದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು
 ಬಂದ ಘಯಾಜ್‌ಖಾನ್ ಅವರ ಅಜ್
 ಮೈಸೂರು ರಾಜರ ಆಸ್ತಾನದಲ್ಲಿ
 ವಿದ್ವಾಂಸರು. ತಂದೆಯೂ ಉತ್ತಮ
 ಗಾಯಕ ಹಾಗೂ ಸಾರಂಗಿ
 ವಾದಕರು. ಮೊದಲಿಗೆ ಘಯಾಜ್
 ಅವರ ಒಲವು ಇಧ್ವದ್ಯ ತಬಲಾ
 ವಾದನದ ಕಡೆಗೆ. ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ
 ತಬಲಾ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಪಂ.
 ಬಸವರಾಜ ಬಿಂಡಿಗೀರಿ ಅವರ ಬಳಿ
 ತಬಲಾ ಸುಧಿನಾಣಿ ಕಲಿತರು.
 ತಬಲಾದ ಬಳಿಕ ಸಂಗಿತಯಾನ
 ಸಾರಂಗಿಯತ್ತ ಹೊರಿತು.
 ತಂದೆಯವರ ಬಳಿ ಸಾರಂಗಿ ಕಲಿತ
 ಬಳಿಕ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಪಂ.
 ರಾಮನಾರಾಯಣ ಅವರ ಬಳಿ
 ಗುರುಕುಲ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಆರು
 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಸಾರಂಗಿ ವಾದನ
 ಕಲಿತರು. ಪಾಟಿಯಾಲ ಘರಾಣದ
 ಉಸ್ತಾದ್ ಅಲ್ತಾಫ್ ಹುಸೇನ್ ಖಾನ್
 ಅವರಿಂದ ಗಾಯನ ಕಲಿತರು. ಹೀಗೆ
 ಮೂರು ವಿಶ್ವಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ವತ್ ಸಾಧಿಸದ
 ಘಯಾಜ್ ಖಾನ್‌ಯೊಂದಿಗಿನ
 ಮಾತುಕೆಯಿ ಆಯ್ದು ಭಾಗ ಇಲ್ಲಿದೆ.

◆ ಸಾರಂಗಿ ವಾದನದಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೂಕ್ಕಾನಿ
 ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಗಾಯನದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾತರಾದ
 ನೀವು ಪರಂಪರೆಯ ದಾಸ ಶಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಸಾರಂಗು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ದಾಸರ
 ಪದಗಳಿಗೆ ಸ್ವರಮಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ.
 ರಾಗ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ
 ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ದಾಸ ಶಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ
 ಇಷ್ಟಾಂದು ಒಲವು ಮೂಡಿದ್ದು ಹೇಗೆ?
 ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಶ್ರಯವಾದ
 ಭಾಷೆ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ದಾಸರ ಪದ
 ಕೇಳುತ್ತಾ ಬೇಳದವನು ನಾನು. ಕೆಲವೊಂದು
 ದಾಸವಾರೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ರಾಗ
 ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಿರುವ ಸ್ವರಗಳು
 ಅಮೃತಾಂದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ ಅನಿಸಿತ. ದಾಸ
 ಶಾಹಿತ್ಯ ಕೇಳುಗರ ಅಂತರಾತ್ಮ ತಲುಪಬೇಕು.
 ಸಂಗಿತ-ಶಾಹಿತ್ಯ ಕೇಳುಗರ ಹೃದಯ
 ತಟ್ಟಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ದಾಸರ ಪದಗಳಾದ
 ‘ಬಾಗಿಲನು ತರೆದು ಸೇವೆಯನು ಕೊಡು
 ಹರಿಯೆ’, ‘ನಾನಿನು ಧ್ವನಿದೋಳಿರಲು’,
 ‘ಬಾರಯ್ಯ ರಂಗ ಬಾರಯ್ಯ ಕೆಷ್ಮ’,
 ‘ಕಲಿಯುಗದಲಿ ಹರಿನಾಮವ ನೆನಡರೆ’, ‘ಪನು
 ಬೇಡಲಿ ನಿನ್ನ’, ‘ಕರುಣಸೊ ರಂಗ...’ ಹೀಗೆ
 ದಾಸರ ಪದಗಳಿಗೆ ನಾನೇ ಸ್ವರಸಂಯೋಜನೆ
 ಮಾಡಿ ಹಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಎಳ್ಳೇ ಕಳ್ಳೇರಿಗೆ
 ಹೋದ್ದು ಜನ ಇವನ್ನು ಕೇಳಿತ್ತಾರೆ. ಕೇಳುಗರ
 ಮನ್ಮಿಗೆ ನಾಟುತ್ತದೆ. ಕಳ್ಳೇರಿ ಆದ್ಯೇಲೇ ಜನರ
 ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕತೆ ಗುರುತಿಸಿದ್ದೇನೆ.
 ಕೆಲವರಂತೂ ಅಳೋದು, ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳೋದು,
 ಕಾಲು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡೋದು
 ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಾನು ದಾಸ ಶಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ
 ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮಾಣಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಘಳಂಡಿತು
 ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಳಗೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.